

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Izvorul Tămăduirii

Deschideți Domnului, voi, străjeri ai cetății cuvântului Meu! Punem masă de cuvânt, fiilor. Împărțim tămăduire și întărire peste popor. Binecuvintez tot timpul pământul român în care-Mi am sălaş de venire acum, la sfârșit de timp, și din care Mă împart cuvânt de veghe și de povață peste pământ, căci Eu, Domnul, veghez fără de încetare peste tot cu toate puterile cerești și cu toate oștirile de sfinți, ca nu cumva omul fără de minte din cer să umble el cu mintea lui căzută la cele lucrute de el și care dau să-l prindă sub clătinarea lor cea fără de veste și să zădărnicească el planul lui Dumnezeu cu cerul și cu pământul și cu omul, o, și trebuie să fim la veghe ochi și urechi, Noi, cei din cer, ca să se lucreze după Scripturi, doar după Scripturi, că este de așezat pe pământ împlinirea împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, după ce mulți vor înțelege și tot mai mult vor pricepe și li se va limpezi mintea ca să vadă cu ea că vine biruința Domnului, că vine Duhul lui Dumnezeu cârmuitor peste pământ și peste oameni și va așeza prin lucrarea Sa împărăție nouă, cer nou și pământ nou și om nou născut de sus, din cuvântul Meu, care iarăși le face pe toate, precum este scris, și toate încep cu pământul și neamul român și cu binecuvântarea cea de la începutul facerii, și iată, întetesc binecuvântarea pământului român și toată lucrarea lui Dumnezeu pentru slava Mea de la sfârșit de timp pe acest meleag al iubirii Mele, iubirea cea de la început care nu se ia înapoi, ci, din contra, se înnoiește, precum este scris.

O, nu-i pot da omului minte la nașterea sa pe pământ, că dacă-i dau, pătesc ce am pățit cu Adam, și de aceea omul își are mintea sa și ia din ea și pentru Dumnezeu, dar Eu, Domnul, nu pot lucra după mintea omului și nu înțelege aceasta omul ca să se supună lui Dumnezeu și să-i fie lui bine pe pământ, și apoi între cei din cer, iar tămăduirea cea pentru omul cu mintea lui nu se prea poate apropia ca să-și găsească el vindecare de răutățile minții lui, de mintea de sine a sa, și rar mai găsește Domnul pe pământ pe cel ce nu ia din mintea sa și numai de la Dumnezeu ia, și iată, poate Dumnezeu, poate prin cei cu lepădare de sine pentru cei ce nu pot ca Dumnezeu și de la Dumnezeu să poarte cu mintea și viața lor de pe pământ.

O, hai, mama Mea, că tu ești izvorul acestei sărbători așezate după praznicul Învierii Mele în calendarul creștinesc! Hai să împărțim tămăduire și puteri sfinte pentru Noi, peste cei care s-au dat și se dau lui Dumnezeu cu mintea lor, cu credința și cu nădejdea împlinirii lor de cer nou și pământ nou și om nou, și cu dragostea care crede și nădăjduiește, mama Mea. Am făcut sfat cu Tatăl și cu toate puterile cerești și cu toate oștirile de sfinți lucrători și am așezat sub veghea ta, sub mâna ta de mamă pământul și neamul român ca să te îngrijești de soarta lor de la Dumnezeu, așa cum a fost alegerea acestui pământ încă de la facerea lumii, mama Mea. O, hai să așezăm mângâiere și tămăduiri cu mângâiere peste cei ce Ne țin urma și beau din izvorul cuvântului Meu ca să fie ei ai Noștri, mamă! Binecuvântat să fie graiul tău peste poporul acestui cuvânt, mama Mea!

— *Te cuprind cu Fiul meu Hristos, popor hrănit din cer din gura Fiului lui Dumnezeu, Care-ți împarte cuvântul cel pentru tine și Care așteaptă mărirea ta lângă mărirea Lui. O, rămâi în dragostea Lui cea pentru tine ca s-o împartă El la cei care vor iubi calea ta cu El! Rămâi și te întărește cu veghe la căpătâiul iubirii Lui și veghează cu supunere înaintea acestui măreț dar și vindecă-I tu rana cea de la cei nestatornici în iubirea cea pentru El până la sfârșit, o, și cere-I Domnului ridicarea la veghe pentru sfințenie a celor ce și-au călcat peste împlinirile așezate pentru viața poporului sfânt de la sfârșit, și iată, nu uita așezarea în care Domnul te-a întărit la vremea de sfârșit s-o aduci Lui jertfă de iubire pentru venirea Lui cuvânt pe pământ, căci ți-a împărțit Domnul să te păstrezi în viața cerută de El și s-o*

aduci înaintea Lui. Așadar, portul creștinesc plăcut celor din cer în toată vremea, hrana cea pentru trup așa cum El te-a povățuit pentru sfințenia ta, bucatele pentru hrană de rai, neamestecate cu mâinile celor ce nu se spală pe mâini pentru cele curate ale vieții de creștin, și apoi lucrarea și duhul rugăciunii după orânduiala pe care ți-a împărțit-o Domnul pentru purtarea cea sfântă a inimii, a gurii și a învățăturii sfinte, și mai ales pilda pe care o dai la cei ce te știu și te văd că ești al lui Hristos în vremea aceasta de pregătire pentru slava Lui cu tine înaintea celor fără de viață sfântă la venirea Lui. Mai este cântarea spre mângâierea Domnului, și care te așează mărturisitor și slăvitor de Dumnezeu, iar peste toate cele așezate pentru viața ta cu El nu uita lucrarea nejudicății de frați, umilința inimii, căința pentru cele greșite ca să fie șterse de la fața Domnului, dar trecutul dureros Lui și ție, o, nu-l mai adu în amintire în cuvânt și în grăire între frate și frate, căci durerile trebuie să se șteargă și să vină duhul bucuriilor sfinte, de care tu ai atâta nevoie, popor iubit de Dumnezeu.

O, nu vă mai amintiți, fiilor, de cele ce v-au adus dureri și regrete și tăceri și depărtări, și spun aceasta pentru cei care nu s-au abătut pentru călcarea rânduielilor sfinte cu viața de creștin învățată de aici, de la izvorul Domnului, căci cei care au călcat cu îndrăzneală, schimbând împlinirea și alegerea cea pentru Domnul cu alegerea cea de la ei, aceluia nu le-a plăcut cu viața duhovnicească, o, nu, căci au crescut în dorințe și au prins îndrăzneală pentru necredință ca să-și poată împlini voia cea de la ei înșiși, nu cea de la Dumnezeu, dar și unii ca aceștia dacă iubesc umilința și căința își pot păstra în cumințenie iarăși pașii pe cărările lor, căci unii din ei s-au lăsat spre neîmpliniri, din pricina duhului judecății semenilor, duhul care se naște din trufia omului neaplecător și îndrăzneț pentru sine, și trebuie răbdare și pentru ei și pentru Dumnezeu de la ei, și de aceea toți cei care s-au ales într-o parte sau în alta, fiecare din ei să caute să se asemene între ei cu împlinirea sau neîmplinirea pe care o lucrează, ca nu cumva amestecarea neîmplinirilor să vatăme conștiința celor slabi, și de aceea sfatul ceresc trebuie să rămână pe masă pentru cei rămași în rânduiala cea nouă pentru poporul sfințit, căci Domnul veghează pentru cei ce ascultă cu supunere și nu se aleg pe ei înșiși cu voile lor, ci numai de la Dumnezeu iau lucrare peste viața lor cea nouă, cea înnoită prin har, iar eu, de lângă Fiul meu Iisus Hristos veghez și sprijin iubirea celor rămași ascultători și care nu trebuie de la ei înșiși să-și socotească pașii și lucrarea, ci numai sub veghea cuvântului lui Dumnezeu să rămână și să stea ei, căci duhul dușman pe ei nu aștepte nicicum pe urma lor, odată cu apropierea slavei cerești peste pământ, că se apropie aceste scripturi și va fi biruit satana și îngerii lui și slujitorii lui de orice fel, și toți vor fi biruiți prin această ascultare de cele din cer venite pentru viața unui popor pregătit de Dumnezeu pentru slava Sa.

Așadar, fii și fiice ale Ierusalimului nou, acesta este îndemnul meu de mamă cerească, să țineți în sfințenie rânduiala venită din cer pentru voi și să fiți tot timpul poporul întâmpinării Domnului, și veți putea aceasta neluând de la voi îndemn, decât numai pentru ascultarea cea din cer venită s-o lucrați voi pe pământ. Amin.

Eu, Fiule Iisus, am așezat duhul și lucrarea tămăduirii iar și iar înaintea poporului care se pregătește tot timpul, ba am îndemnat și pe cei care dau să-și întărească pașii săbiți pe cale și să umble după plăcerea Ta înaintea Ta și să-și întărească duhul mărturisirii, neîmpiedicându-se în durerile ivite pe cale și care i-au slăbit o vreme, dar neabătându-se de la credința pentru cuvântul ceresc și neschimbându-și pașii pentru rânduiala sfințeniei, se ridică mărturisind cu putere pentru Domnul și pentru lucrările Sale peste pământ, iar Tu, Doamne, le dai putere ca să-Ți dea ei mărturisirea credinței lor în adevărul cuvântului Tău din zilele acestea.

Pace și mângâiere peste poporul cuvântului Tău, Fiul meu Iisus! O, și să învețe cei ce se fac una în iubire împreună lucrătoare între frați, să învețe ei să-și facă bucurii din orice

lucru mic, ca să trăiască în mijlocul lor bucuria lor cu Tine și pentru Tine, pentru Noi, cei din cer, Doamne, și iată, duhul tămăduirii merge odată cu împlinirea cuvântului Tău din partea fiilor acestui popor în care Tu Îți ai acum sălașul venirii Tale cuvânt pe pământ. Amin.

— Eu, mamă, te cuprind mereu în venirea Mea cea de azi, căci ai lucrare de ocrotire pentru calea Mea cu poporul cuvântului Meu pe pământ. Acest popor să întetească cu tot mai multă sfințenie statul cu viața lor întru cele coborâte din cer pentru poporul întâmpinării Mele cuvânt pe pământ, iar Eu Mă preamăresc și Mă voi preamări lângă el cu slava Mea cea de la sfârșit de timp și vom fi bucuria Tatălui și ne vom face bucurii, mamă.

Bucurați-vă pururea, bucurați-vă că sunt cu voi și că sunteți cu Mine și ai Mei, voi, fii ai cuvântului Meu, iar bucuria voastră va fi deplină numai prin ascultarea voastră de cele din cer peste voi rânduite de Dumnezeu pentru poporul Meu cel ales la sfârșit.

Așadar, stați la datorie așa cum Noi lucrăm din cer și împreună lucrători suntem pentru slava Domnului, iar lucrul cel pentru împodobirea grădinii de la Maluri să vă fie acum întâia grijă și dăruire, și iarăși vom grăi și iarăși vom rosti binecuvântare peste tot lucrul lucrat de Dumnezeu cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25-04-2025